

delijk, het verslag der centrale sectie over het handelsverdrag met Nederland in de op morgen belegde zitting der Representanten ter tafel gebragt wordt, zoo laat zich, echter, denken, dat, vermits de leden eerst om twee ure namiddag bijeenkomen, de tijd weinig discussie op dien dag zal loelaten, en dat deze mitaten in allen gevalle niet voor overmorgen kan te wachten zijn. Zoo real verneemt men, onderplussen van het in de sectien verhandelde, dat daar bij twee der te Antwerpen verkozene representanten, de baron *Osy* en de heer *Rogier*, hunne meening geheel tegenstrijdig met elkander hebben verklaard, de eerstgenoemde namelijk tegen, de tweede voor het tractaat.

— In de vergadering der societeit *l'Alliance* van eergisteren avond, was het voornamelijk onderwerp ter overweging eene tweede bijeenroeping van het *Liberaal Congres* tegen de maand oktober aanstaande, waartoe ook, overeenkomstig met het voorstel der administratieve commissie, besloten is. Daar den heer *Houssel* waren, tot aarbeveling dier bijeenroeping, de voordeelen ontwikkeld van eene gemeenschappelijheid, gelijk die der *repeaters* in Ierland en der *anti cornlaw league* in Engeland. Na eenige bedenkingen van den heer *Cans*, had de heer *Orts* als een amendement, dat niet aangenomen is, voorgeslagen, de bijeenroeping uit te stellen tot nadat de administratieve commissie zich van de gesteldheid der liberale vereenigingen in de provinciën zoude verzekerd hebben, opdat men zeker zou zijn van eene geëvenredigde plaatselijke vertegenwoordiging in het te vergaderen congres.

»Een tweede onderwerp van beraadslaging was de oprigting van een dagblad als orgaan van het gemeentelijke belgische liberalismus. De heer *Verhaegen* verklaarde zich er tegen. Het was de *republikeinsche* opinie, zeide hij, die ten oogmerk had, zich daar mede te dekken onder het schild, niet slechts van *l'Alliance*, maar van het *Liberaal Congres* zelve, en niet ontzinnende, dat de bedoeling was, verder te gaan dan deszelfs bekend programma, waaraan veel ontbreekt om haar te voldoen. De spreker verlangde rondborstigheid; hij wilde het programma, maar niet meer dan dit; hij kon zich wel tegen de *kerkelijke partij* met de radicale partij vereenigen, maar hij zou dit niet doen tegen zijne eigene meening.

»De *Observateur* verklaart heden, dat hij steeds het programma van het *Liberaal Congres* zal verdedigen, tot het uiterste toe, tegen de kerkelijke partij tegen de voormalige ministers, en, voor zoo veel des noods, toekomstige ministers; maar ook tegen hen, die het programma zouden willen verscherpen, om daarvoor holle mijmeringen en utopiën tot omkeering der maatschappelijke orde in de plaats te stellen.)

»Door den heer *Houssel* werd, namens *l'Alliance* aan den heer *Defacqz* een gedenkpenning aangeboden, gelijk in mijn vorig schrijven vermeld is, ten blijke van de achting der societeit en van hare erkentelijkheid voor den ijver en de verknochtheid, ten allen tijde door hem als haren voorzitter bewezen, en met name in de plegtige omstandigheid, waaraan de medaille herinnert.

»Het uur te verre verstreken zijnde, is de benoeming van gedelegeerden voor de tweede zitting van het *Liberaal Congres* tot eene nader te houden vergadering verdragd.

— De hooge militaire vierschaar, regt wijzende op de stukken, van wederzijde ingediend, in zake van de klacht van den korporaal *Maktosch* tegen den kolonel van der Linden, heeft de klacht, ten deele, in zake van het *vachot* betref, waarin de klager was opgesloten geweest, dit het gewone tot zulk einde bestemde verblijf zijnde, ongegrond geoordeeld, en ten deele, wat aangaat de onwettelijke bejegening, hem door zijnen chef wedervaren, vermits die reeds had aantekening gegeven tot eene aan laatstgemelden door den minister van oorlog opgelegde straf, als mitsdien zonder doel aangemerkt, en op die gronden de klacht te niet gethaan, en het arrest, waaraan de klager, hangende de uitspraak, onderworpen was, opgeheven.

Binnenlandsche berigten.

Amsterdam, 30 aug. Z. M. heeft benoemd tot nederlandschen consul te Stuttgart, den heer *Z. G. Orgii*.

— Men leest in het dagblad *Overijssel*; In Japan moeten in den laatsten tijd groote veranderingen

hebben plaats gehad. Men was te Tokio in april van de bijzonderheden niet overtuigd, doch men twijfelde er niet aan, of ook de laatste afgesloten rijk zou weldra aan de wereldbeweging deel nemen. De Noord-Amerikanen hebben gedurende de laatste tien jaren verschillende verpochte plannen gedaan om in Nagasaki toegang te verkrijgen; zij waren eindelijk echter niet afschrikken, en zonden, zoo als ons laatste brief uitdrukkelijk meldt, in het begin der volgende maand een gezantschap naar Jeds. Is zulke inderdaad het geval, is de zending in mei 1846 vertrokken, zoo zullen wij weldra nieuwe berichten ontvangen. De Amerikanen kunnen Japan wel als een aanhangsel van het Oregon-gebied beschouwen.

— Wij vernemen, dat tot aartspreker van Holland, Zeeland en West-Vriesland benoemd is de Hoog Eerw. Heer *E. S. van der Haagen*, pastoor te Soeterwoude.

's Gravenhage, 30 aug. Z. M. de koning wordt tegen den 15den dezer uit Luxemburg alhier terugverwacht.

— H. M. de koning, benevens Z. K. H. prins *Alexander*, zullen zich den 21sten op reis naar Italië begeven. Terwijl H. M. eenigen tijd in Opper-Italië zal verblijven, zal de prins ook Napels, Rome en andere voornamelijk steden bezoeken. Denzelfden dag zal Z. M. de koning naar Silezië vertrekken en hoogst deszelfs gemalin en zoon een eindwegs begeleiden.

— Dezer dagen heeft de heer *E. P. Borst*, Phz voormalig kapitein bij de artillerie kompagnie der dienstdoende schutterij alhier, een bezoek ontvangen van den franschen minister aan het nederlandsche hof, die genoemden heer bedankt heeft voor den feestdrank, ruim acht dagen geleden, ten zijnen huize ingesteld op het welzijn van den koning der franschen, na de ontvangst van het treurige bericht, dat er op nieuw een aanslag op Zr. Ms. leven was geschied. De gezant heeft ook schriftelijk kenbaar gemaakt, dat hij zijn hof mededeeling zou doen van de belangstelling, welke bij die gelegenheid ten opzichte van zijnen vorst is aan den dag gelegd.

— Men verneemt uit Amsterdam, dat oerlang, in het midden van den Dam aldaar, een 28 el hooge fraaie lantarenpaal zal worden geplaatst, waaraan behalve den lantaren boven op, nog vier armen zijn aangebragt, insgelijks van lantarens voorzien; zoodat deze, bij wijs van lichter, het groote plein der hoofdstad door vijf gaslantarens zal verlichten.

Leeuwarden, 6 aug. De jaarlijksche vergadering der staten van dit gewest is heden gesloten.

— In de vergadering van den Eidel Achtbaren Raad dezer stad van heden is, op voordragt van heeren curatoren van het stedelijk gymnasium, tot *docent in de nieuwere talen* aan hetzelfde benoemd de heer *Albert Lodewijk Brügema*, candidaat in de letteren, thans instituteur te Middelstum.

Ingezonden stukken.

De diplomatische commissie.

Eindelijk is er dan eene commissie benoemd ter examinering der aspiranten voor de diplomatie, die den rang van *attaché* wenschen te erlangen. Men herinnert zich, hoe, ruim een jaar geleden, daarop aangedrongen werd door de Tweede Kamer. Het meermalen harer leden verlangde, dat er, gelijk in verschillende andere landen, geen *attaché* meer zou worden benoemd, alvorens een examen te hebben doorgegaan, waarin hij blijken van diplomatische geschiktheid en kunde zou hebben gegeven. Men wilde het niet meer op de eigendunkelijke keuze des ministers laten aankomen. Tot hoofd van het gewichtig departement van buitenlandse zaken zou iedereen, hoe vreemd ook aan diplomatie en staatkunde, benoembaar zijn, en het vertrouwen der vertegenwoordiging bezitten; maar geen *attaché* meer, zonder voorloopig examen! Men herkent daaraan de logica der Kamer.

En hoe is er nu beantwoord aan de begeerte der vertegenwoordiging? Is er thans eene commissie benoemd, wier uitspraak aan de natie meer waarborgen geven zal van kunde en geschiktheid, dan de bloote keuze des ministers? Zijn de leden der commissie bekend als mannen van politieke en diplomatische kunde of ervaring, van onafhankelijken zin, van nauwgezette gestrongheid in hunne beoordeelingen? Is de commissie zoodanig zamengesteld, dat, eener

zijde de regering, anderzijde de natie getrouw mag, geene *attachés* te bekomen, die daartoe niet als zins zijn bevoegd?

Eene oppervlakkige beschouwing der benoemde leden zal genoegzaam doen zien wat daarvan te denken is.

De enige diplomaat der diplomatie is de graaf van *HELDEWIJK*, die, om een paar jaren geleden te St. Petersburg was en thans in de Eerste Kamer rust. Of ooit vroeger eene diplomatische betrekking vervuld is ons onbekend; of hij zich ooit door kunde onderscheidde, evenzeer. Veel meer dus dan de heer *SCHMELFENHINCK*, scheen ons de heer *VAN EYVELT* (geestbaron *VAN EYVELT*) tot de bedoelde betrekking aangewezen; deze toch is, zoo wat kunde als ervaring in diplomatie aangaat, veel meer bekend. In alle gevallen behoorden er ten minste twee diplomaaten in de commissie te zijn, opdat de een den ander zou kunnen controleren. De heer *SCHMELFENHINCK* heeft het zeer gemakkelijk; wat hij ook goedvond als diplomatische gebruiken te doen gelden, — welk lid der benoemde commissie kan beoordeelen of hij recht heeft dan niet? — Al ware het dus slechts welstaanshalve voor de Kamer en de natie, had er een tweede diplomaat in de commissie moeten worden benoemd. Ware de heer *HELDEWIJK* daartoe niet geschikt geweest? Of zou hij, zoo wel als de heer *VAN EYVELT* niet intimer bereid geweest zijn om de Koningin en heeren *DE LA SARRAS*, gemantelde militairen, te voorbeeld, en gedropen studenten, toe te laten?

De twee leden van den raad van state, de heeren *RIEPERS* en *NETSCHER*, zijn met stilzwijgen voorbij; want wij willen aannemen, dat de regering volte vrijheid hebben mag, waartoe een paar leden der commissie, die daarin als hare gemagtigden fungeren, en haar de verlangde waarborgen van geschiktheid gaven. Zoo wel als de natie gerechtigd is, om onder de examinatoren mannen te verlangen, waarin zij vertrouwen stellen kan, wel is de regering er ook gerechtigd toe. En als danig beschouwen wij de beide leden van den raad van state.

Anders is het weder gesteld met de twee hoogleeraren. De heer *COEK* is veel minder bekend zijne politieke en diplomatische kundigheden, wel om zijne verregaande gemakkelijheid in doorlaten van candidaten, die de Leidsche hoogeschool. Wat waarborgt, dat hij bezate hij genoegzame kunde tot het afnemen thans getorderde examina, wat waarborgt dan; hij naauwgezetter en gestrenger zou zal hij doen dan bij die der hoogeschool?

De heer *DEB TEX*, eindelijk, die, blijkens het regtsgeleerd tijdschrift, oneindig veel titels van boeken gelezen en veel boeken zelfs doorbladert heeft, — de heer *DEB TEX*, door zoo veel mogelijk alles te prijsen, heeft zich eenigermate ingedrongen in de Algemeene Maatschappij van Ouderlinge Baroening, en nu dan eenige wederkeerige vermelding in het een of ander daitsche tijdschrift verworven. Hij zal natuurlijk wel lid zijn van een aantal in- en uitheemsche maatschappijen. Blijken van ware kritiek gaf de heer *DEB TEX* nooit. Politieke of diplomatische geschriften zijn van hem niet bekend. Als lid der Kamer deed hij steeds de gevoelens van zijnen zwager *VAN EYVELT* in zijne redevoeringen verhoef hij zich nooit, boren »maren en noglansen.»

Oerogens komen beide professoren daarin overeen, dat zij zich steeds ministeriël en inschikkelijk betoonden. Geen lid der commissie zal dus de overigen eenigermate nopen naauwlettend te zijn. Het is als van een lied datte gaan, zoudt kan er nooit gestoorde harmonie van zin en oordeel te wachten. Het is niet derhalve, dat een commissie gelijk thans benoemd is, niet beantwoordt aan de bedoelingen, welke de leden der Kamer, die waartoe van heden af zwaare examina verlangden, op oog hadden; en mede begrijpt niet, waarom het ministeren niet even goed aan den heer *DE LA SARRAS* zelve zou worden overgelaten.

Ziehier nu, hoe, onze achting, eene doeltreffende commissie had kunnen worden zamengesteld.

10. Twee ervaren en kundige diplomaaten, gemiddeld om elkander te controleren. Wij noemen bij voorbeeld den heer *VAN EYVELT* (geestbaron *VAN EYVELT*) en den heer *HELDEWIJK*, laatstelijk gezant te Tarja.

"Dit had plaats op verzoek van het bestuur van het ziekenhuis, welk bestuur, Zr. Ms. dispositie van 18 juni 1844, no. 3, toestemming had verkregen, om het gemeend huis in te rigten overeenkomstig een opgegeven plan, ten einde hetzelfde, na voltooiing daar van, definitief zou kunnen worden verklaard tot een geneeskundig gesticht voor krankzinnigen."

Men is met het werk gegaan en heden is een gebouwd groot gedeelte van het gebouw voltooid, om de voorste van welke zijders te kunnen bevatten. Zij zijn dus uit de oude appartementen overgebracht. Hoe doelmatig en met hoeveel ijver de geneeskundige verpleging in het provisioneel gesticht tot dus verre plaats had, wisten wij daaruit. Het zij genoeg aan te stippen, dat de twee grays eskulapen, die bij de behandeling op zich hadden genomen, van tijd tot tijd trouw gingen kijken.

Doch, een meer belangrijke zaak was thans de geneeskundige behandeling geworden. Het etablissement op het punt staande om tot een geneeskundig gesticht verklaard te worden, gevoelde ieder, zelfs het bestuur der instelling, dat men thans van den medisch meer moest eischen dan een vlugtige visite om de drie of vier welligt om de acht dagen.

Men ging nu over tot de keuze, en deze werd uitgebragt op de vraag: "Heeft de heer van professor sennender van der kolk?" sult'g misschien vragen; — "Op iemand, die ten minste door dien hoogleeraar was aanbevolen?" — "Of welligt op een geneesheer, die spaar studien elders gemaakt heeft en buiten lands rijk in de specialiteit heeft geoeffend, welke hier vereischt wordt?" — "die daarenboven jeugdig van jaren en van ijver..." Nits van dit alles! Men heeft bedoend tot geneesheer (en dit natuurlijk zonder de minste intrigie!) dr. K., ten oud practicus te deser stede, een man, die een goede practijk heeft en tegen wien ik niets anders wil in het midden brengen, dan, dat hij nooit iets gebedd heeft van het geen hij in zijne nieuwe betrekking zou behooren te weten.

Het is waarlijk bedroevend, om te zien, hoe een bestuur, dat het lot van een aantal ongelukkige medeburgers in handen krijgt, zich weinig bekommert om de geschiktheid van den persoon, die het meest zal moeten bijdragen tot de herstelling dier diep rampzalige aan hem toevertrouwde wezens! Het is ongelukkig, dat een bestuur, dat op andere punten zoo naauwgezet is, niet beter in het oog heeft gehouden, dat de heere des geneesheers hier een gewetenszaak is. Waarom geen inlichtingen gevraagd bij professor schakden van der kolk, die het meest bevoegd is in deze stoffe, wat ook van zekeren kant getrouwe eigenliefe en verwardheid soms hebben gedebiteerd; wat ook zeker psycholoog bewere, die de afwijking tot zelfmoord bij krankzinnigen als een heilzaam streven der natuur beschouwt; het welk men welligt niet zonde mogen tegengaan?

Nog eens de verkiezing heeft wel plaats gehad, doch wij achten daarom de goede zaak nog niet als verloren. Maar ultimo april 1847 zal Z. M. bepalen (artikel 2 der wet van 29 mei 1841, Staatsblad no. 20) of het gesticht bepaaldelijk tot de geneeskundige zal behooren. Wij verzoeken, dat de personen, die Z. M. hierover moeten voorlichten, naar hunne innige overtuiging zullen oordeelen, en dat twifelen wij onnuttig, of er zal een geneesheer benoemd worden; die meer gedaan heeft dan een reisje naar Utrecht, om eens te gaan zien welke middelen daar alreeds in het werk worden gesteld om krankzinnigen te herstellen. Mij dunkt zulk een misstapje is het best te vergelijken met de reis van iemand, die naar Amsterdam zoude gaan, om chirurgie te leeren, doch die zich beperkt tot het bezigtigen van de heilkundige instrumenten van professor TIENUS.

Wij hebben het van ons pligt gevoeld, om in het heden, in de wachttijd der regering, zoewel als de van het bestuur des gestichts. Op dit belangrijke punt te verduidelijken. Noch afgunst, noch eigenbaat drijven ons aan. Alleen in het belang der ongelukkigen wenschen wij, dat aan het hoofd der instelling een geneesheer geplaatst werde, die deze moeilijke betrekking ten volle waardig zij. En niets komt ons, om dit doel te bereiken, verkieslijker voor, dan dat het bestuur verzoeken stelde in den hoogleeraar die Zutphen met dr. RAMAER begiftigd heeft.

Hertogenbosch, den 4den augustus, 1846.

Stedelijke Publicatie.

BURGEMEESTER en WETHOUDEREN der stad Arnhem brengen hiermede ter kennis van de belanghebbenden, dat de loting voor de kramen voor de aanstaande kermis, welke den 26sten augustus d. k. invaft, en den 2den september daaraanvolgende eindigt, zal plaats hebben den 23sten augustus, des voormiddags ten tien ure, op het stadhuis; en worden de belanghebbenden uitgenoodigd, zich vóór of op den 20sten dier maand, in persoon of bij gefrankeerde brieven, te adresseren aan den oppigter van de markten, E. J. van Nijven, wijk A, no. 2.

Wijders wordt bekend gemaakt, dat op den 27sten augustus, effier een paardenmarkt zal gehouden worden. Arnhem, 30 juli 1846.

Advertentien.

De TOESLAG van het HUIS, van der Smid BARTALS, te Oosterbeek, en van de in den Oost-terbeeksch Polder gelegen WEIDE, toebehoorende aan den Hoog Wel Geboren Heer FABRICIUS VAN LEIJENBURG, bij vorige Couranten breeder omschreven, blijft BEPAALD op Maandag den 21sten Augustus eerstkomende des voormiddags ten 9 ure, in de Herberg de Vergulde Ploeg aldaar. Tevens zullen alsdan worden verkocht de in bovengemeld huis aanwezige SMIDS GEREEDSCHAPPEN, INSTRUMENTEN en eenige MEUBBLen en HUISRAAD.

Het Huis is bij den inzet gebragt op de som van f 2100, en de Weide op f 2100.

Inlichtingen aangaande bovenstaande veiling zjn te bekomen ten Kantore van den Notaris Mr. G. van ECK, te Arnhem.

Verkoop.

De Notarissen W. D. VAN ROGGEN, te Wijchen, en C. M. VAN DER GOES, te Beek zullen, ten verzoeke van F. A. DE JAGER, te Nijmegen, als speciaal gemagtigde van de Eigenaren, ten huize van Mejufvrouw de Weduwe DEY DOODER, in het Logement de Stad, Arnhem, te Nijmegen, op Donderdag den 27sten Augustus 1846, des vonds ten 5 ure, in het openbaar op hoogen veiling, om 14 dagen later, op voorschreven plaats en uur, te worden verkocht:

1o. Een aanzienliken BOUWHOF, bestaande in een kapitaal BOEKENWONING, MOESHOF, BOOMGAARD, BOUW en WEILAND, Eindsche of gemaal; alles dan elkander in de Erlecom, genaamt Obbergen, gelegen; groot, volgens de kadastrale indeeling, 24 Bunders en 32 Roeden; door H. VIERBOOM in Haar bewoond voor f 700 s jaars.

2o. Een perceel WEILAND, mede in de Erlecom gelegen, de Negent Morgen genaamt; groot 8 Bunders, 17 Roeden en 30 Ellen.

3o. Een perceel WEILAND, gelegen in het oiroul van de Ooij, den Brabander genaamt; groot 5 Bunders, 96 Roeden en 10 Ellen.

4o. Een HOESTEDE, gelegen te Gent, in Oost-Beitwe; groot 1 Bunder, 72 Roeden en 40 Ellen; door A. TER MEER bewoond.

Alles breeder bij biljetten omschreven. Informatien zjn te bekomen ten Kantore van voornoemde Notarissen en den Heer DE JAGER, te Nijmegen.

De LEDEN van de GELDERSCHEN DEPARTEMENT der MAATSCHAPPIJ, ter BEVORDERING der NIVEERHEID, gevestigd te Arnhem, worden bij dezen uitgenoodigd tot het BIJWONEN van de VERGADERING, welke zal gehouden worden op Dinsdag den 18den Augustus 1846, des namiddags ten 2 ure, in de Grote Societeit aldaar.

Man vraagt, in Doersborgh, een HUIS, op eenen goeden stand en geschikt om WINKEL-AFFAIRE in uit te oefenen. — Iemand hiertoe inclinerende, vervoege zich, met opgave van stand en huurprijs, per franco brief, onder letter Z, aan den Uitgever dezer.

Te Huur, te Velp.

Vier à zes GEMEUBLEERDE KAMERS, met KOST en BEDIENING, voor eenen maligen prijs. — Te befragen bij den Boekverkooper J. H. C. D. ORLE, te Velp. — Brieven franco, onder letter B.

Lees hier!

Door vertrek naar elders, wordt een FATSOENLIJKE AFFAIRE TER OVERNEMING AANGEBODEN, welke ruime winsten oplevert, en door een vromen kan waargenomen worden. — Adres bij D. TERMAAT, op Het Land van de markt, te Arnhem.

+++ Een ONGEHUWD PERSOON, van middelbare jaren en de Protestantische Godsdienst, zag zich tegen 10 November van staande geplaatst als KOETSIER, in welke betrekking hij vroeger reeds heeft gediend.

Om informatien gelieve men zich te adresseren aan den Kastelein in de Buiten Societeit te Arnhem.

Lees Hier!

De Ondergeteekende heeft de eer bij dezen aan het muzikminnend publiek te berigten, dat hij, deze dagen, in commissie heeft ontvangen en tot zeer modieke prijzen kan verkopen, eenige der beste PIANO FORTES, die ook uit de meest bekende fabriek van de Heeren ECK en LEPÈRE, te Keulen, zijn voortgekomen; en omtrouw welke voortbrengselen de bekende Heeren THALBERG, LISZT, DREIJSCHON en MOSCHERLES de meest voldoende getuigenissen hebben afgelegd. — Bij de tentoonstelling van 1845 te Berlijn werd aan de Heeren ECK en LEPÈRE de GOUDEN MEDAILLE voor hunne PIANO S toegekend.

Arnhem, den 31sten Julij 1846. W. SEIB. Grote Markt, N. N. No. 98. Bij wien de Piano's dagelijks te zien en te bespeken zijn.

NEDERLANDSCHE STOOBOUT-MAATSCHAPPIJ

Van Arnhem naar Lobith en terug, dagelijks des namiddags ten 2 ure. Van Arnhem naar Emmerik, Keulen, Mainz, Mannheim, des Zondags, Dingsdags, Woensdags, Vrijdags en Zaturdags, des namiddags ten 2 ure na aankomst van den tweeden Spoorrein van Amsterdam.

DE NIEUWE AMSTERDAMSCHER MERCUR

Maandboekje voor de Hoofdstad

Vaarvan de ERSTE DEEL, algemeen verontvonden op aanvraag gratis bij de Ondergeteekenden verkrijgbaar is, zal bevatten:

- 1o. Naamlijst dergeenen, die in den loop der maand binnen de hoofdstad zijn geboren, gehuwd en overleden.
- 2o. Lijst der aldaar geveilde huizen, landerijen, tuinen, schepen, obligatien, enz. met de prijzen, die der hebben opgebragt.
- 3o. Berigten van alle in de eerstvolgende maand te doen aanbestedingen binnen deze provincie, met opgave der sommen, waarvoor die van de vorige maand gegund zijn.
- 4o. Bijlagen voor handel en nijverheid.
- 5o. Verslag en Overzicht van belangrijke rechtsgedragingen.
- 6o. Vermelding van zulke bijzonderheden of gebeurtenissen, die van algemeen nut kunnen zijn.
- 7o. Onderhoudende en leerrijke mengelingen.
- 8o. Ribbes of stellingen mengwerk.

De prijs van dit Werkje is f 1.00, waarvan de eerste Nummer reeds ter Perse is, en dat voor 12 nummers f 12.00 vellen drukt, of een gebonden jaargang, slechts f 6.00 kosten, is zoo laag mogelijk gesteld, opdat het voor iedereen stand verkrijgbaar zoude zijn, en niet slechts voor de hoofdstad, maar ook in het belang van het algemeen zal verstreken.

De Inzake van de geschied van eenen geheelen jaargang. — Over de betaling wordt per half jaar afdonopend.

M. SCHOONVELD & ZOON, Boekhandelaars, Arnhem, No. 308.

Marktprizen.

10 augustus 1846. Tarwe, weinig in de markt, te plaatselijk consument gekocht, waardoor de prijzen geene verandering aanwijzen. Hooglandische Oude f 12.50, Nieuwe f 11.75 a f 11.00. Oude Landbouw f 11, Nieuwe f 9.75 a f 11. Nieuwsgedroogde veld veld bij kleinigheden ter markt bragt en van f 9 tot f 9.50 verkocht; Vreemde Oude f 8.50 a f 9, naar kwaliteit en soort. — Girst ging van f 5.50 goed af. — Bockweit slap: f 6.50 a f 7.50. Haver begeerd: f 2.75 a f 4. — Eruten werden te hgehouden om koopers te kunnen vinden: men hield f 12 f 20, terwijl f 12 werd geboden. — Er waren ook enkele partijjes Koolzaad ter markt, welke f 10 gehoud werden, zonder handel: men hield f 9.75.

Waterhoogte in Arnhem.

Den 11 Aug. 1846 Palm 2.00m: gew. O.D. gev. 3. Te Arnhem, bij C. A. THIEME, Boekdruker.